

# ЛЕВ ТОЛСТОЙ

## ЛЕБЕДИ

Превод от руски: Ангел Каралийчев, —

[chitanka.info](http://chitanka.info)

Ято лебеди летели от студената страна към топлите земи. Те летели през морето. Летели ден и нощ и втори ден и втора нощ, без да си почиват, летели над водата. На небето имало пълна луна и лебедите виждали далеко долу под себе си синеещата се вода. Всичките лебеди се уморили, като махали с криле, но не спирали, а продължавали да летят. Отпреде летели старите, силните лебеди, отзад летели онези, които били по-млади и по-слаби. Един млад лебед летял подир всички. Силите му отслабнали. Той плеснал с криле и не можел да лети по-нататък. Тогава, като отпуснал крилете си, той поел надолу. Все по-близо и по-близо се спускал към водата, а другарите му все по-далече и по-далече се белеели в лунната светлина. Лебедът се отпуснал върху водата и свил криле. Морето се развънувало под него и го залюляло. Ятото лебеди едва се виждали като бяла черта върху светлото небе. И едва се чувало в тишината, как шумолели крилете им. Когато те съвсем се скрили от погледа, лебедът извил назад шията си и затворил очи. Той не се движел и само морето, като се повдигало и спускало подобно широка ивица, го повдигало и спускало. Призори лек ветреца започнал да люлее морето. И водата плакнела бялата гръд на лебеда. Лебедът отворил очи. На изток се червенеела зората, а месецът и звездите станали по-бледи. Лебедът въздъхнал, проточил шията си, плеснал с криле, повдигнал се и полетял, като опирал крилете си до водата. Той се издигал все по-високо и по-високо и когато водата останала далеко под него, полетял напред в оная посока, където били топлите страни. Той летял сам над тайните води натам, където отлетели другарите му.

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.